

תשעט

[בין כסא לעשור תשי"א]

...אמירת העולה לתורה חזק חו"ג - לא חשיב הפסק כי הוא שייד לקריאת הסיום (ראה שו"ע אדה"ז סקס"ז ס"ט). וגם הוא אומר, כי נוסחא שלנו היא ונתחזק...

תשפ

ב"ה,

ענין מיוחד ישנו בקיום מצות סוכה, והיא הידיעה, דכיון דכתיב למען ידעו וגו' לא קיים המצוה כתיקונה אם לא ידע כוונת מצות הסוכה, שכווננו לישיב בסוכה זכר ליציאת מצרים¹.

וכבר נתבאר בכמה מקומות² אשר עיקר הדעת אינה הידיעה לבד מפי סופרים ומפי ספרים אלא העיקר הוא להעמיד דעתו ולתקוע מחשבתו בחוזק ואומץ הלב והמות עד שתהא מחשבתו מקושרת בזה בקשר אמיץ וחזק.

והידיעה היא אשר בסוכות הושבתי ואשר הי' זה בהוציא אותם מארץ מצרים³.

והנה בכל יום ויום בבוקר ובערב חייב אדם לראות את עצמו כאלו

(1) ב"ח לטור או"ח ר"ס תרכ"ה. מג"א שם. והובאו בשו"ע רבינו הזקן. - בב"ח שם כותב שבדוגמת זה הן ג"כ מצות ציצית ותפילין. אבל - בהם נאמר רק זכרון, משא"כ בסוכה שכתבה תורה למען ידעו. ובדרו"ל (סוכה ב, א) עד עשרים אמה אדם יודע כו'.
 (2) ראה תניא פמ"ב. תו"א ר"פ משפטים. תו"ח שם. ובארוכה בהמשך ר"ה עת"ר ד"ה ואני נתתי ואילך.
 (3) כי הוי לי' לומר בסוכות הושבתי את בני במדבר, ולמה תלה זה ביצי"מ (ב"י או"ח סתרכ"ה).

תשעט

נדפסה בלקויש חכ"ד ע' 411.

תשפ

נדפסה בטה"מ תשי"א ע' 46. לקויש ח"ד ע' 440.